

{ אז נדברו }

פרשת וארא תשע"ט | גליון מספר: 403 | לסדר: "וגאלתי אתכם"

להצטרפות לשיחת

התפוצה במייל,

להערות והערות:

a8447168@gmail.com

ניתן להשיג עלונים יחידים מגדי
שבוע בבני ברק ברחוב חזון איש
34 (פינת זסלר מש' דרייפוס)
0527117271

וברח' הרב גנחובסקי 26 קומה א'
קרית הרצוג.

גיליונות יחידים **במושלבים**
בר אילן 39 קומה א'

ובביתר עילית רחוב החוזה
מלובלין 19/3

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק:

חשבון 53957

בנק דיסקונט

סניף 106

באשראי:

"נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

אם הייתי במצרים... האם הייתי מ-80% או מה-20%?

אני כל הזמן מנסה לדמיין איך עם ישראל חוו את התקופה של עשרת המכות... בא ננסה לדמיין את זה כיום... **תאר לעצמך:** יום אחד משה רבינו ניגש לבית משפט העליון ואומר לו: תסדיר את עניין חוק הגיוס ואם לא אני עושה מכת דם... ואז בבת אחת כל הכנרת נהפכת לדם... תנסה לדמיין את הכנרת אבל בצבע של בדיקת מעבדה... **זה... זה פחדו!!!** וכל העולם מדבר על זה... כל התקשורת... לא יודעים איך לאכול את זה... סוף סוף... עד שהכנרת עלתה בכמה ס"מ... ופתאום הכל נהפך לדם... והכל בגלל מה?? בגלל הרבנים של החרדים. אנחנו החרדים מתחילים להסתובב ברחוב בראש מורס... הנה... אתם רואים... זה הכח של החרדים... זה הרב שלנו!!!
ואז בית משפט העליון ממשיך להקשיח... ומשה רבינו שוב מזהיר אותו... שלח את בחורי הישיבות ואם מאן אתה לשלח אני מגייס את כל הצפרדעים... ואז פתאום מופיעים מליארדי צפרדעים בכניסה לירושלים... וכולם הולכים לכיוון משכן הכנסת... מקרקרים שם... מסתובבים בכל השכונות החילוניות של ירושלים... אבל ברמות?? רמת שלמה?? בית וגן?? כלום!!! לא נכנס אפילו אחד... וכן הלאה וכן הלאה... **מיים ליום הגאונות יחידה שלנו בתור חרדים הולכת ומתעצמת!!!** די... הגיע הזמן שנפסיק להרגיש מואשמים כל הזמן... וכל הזמן נצטרך לרחות שוב ושוב את חוק הגיוס...

ומשה רבינו ממשיך להכות בבית משפט העליון ללא רחם... והוא ממש מצמיד אותם לקיר... עד שלאט לאט הם פשוט נכנעים... ומוכנים להסדיר אחת ולתמיד את חוק הגיוס...

הידד!!! ריקודים ברחובות... איזה כבוד התורה... איזה כבוד שמים... תמיד התורה מנצחת... איזה קידוש שם שמים... גיוואלדיג'... **אבל!!! אחרי שמשה רבינו הראה להם מה ששששזה...** אחרי שהוא חייך את כל החילונים האלה... **אז הוא לפתע פונה אלינו!!! וכעת יש לו בקשה מאיתנו:**

האם אתם מוכנים גם אתם להזיז את עצמכם?? אתם מוכנים לצאת ממצרים??

ואז משה רבינו מתחיל למנות לפנינו רשימה של כל מיני הנהגות חדשות בעבודת ה' שאנחנו לא מספיק רגילים לזה... הוא פתאום תובע ממני להתחיל ללמוד יותר... הוא תובע ממני להתנתק מכל מיני קוים שהתרגלתי להיות מחובר אליהם... דורש ממני לעזוב כל מיני התמכרויות שהתרגלתי אליהם... **הופה!!! עד כאן משה רבינו!!!** שמונים אחוז לא מוכנים לצאת!!! שמונים אחוז מכלל ישראל לא מוכנים להזיז את עצמם!!! הם כן מוכנים שפרעה יזיז את עצמו... הם כן כועסים על העקשנות של פרעה... למה הוא לא מוכן להוציא את עם ישראל... כן... שהוא יזיז את עצמו... שמצרים יזיזו את עצמם... אבל אני?? **אותי תעזוב לנפשי!!! ועד היום זה ככה!!!** אנחנו מוכנים להראות לכולם את הכיוון... אנחנו מוכנים שכולם יתחנכו מה זה כבוד שמים ועד כמה התורה שלנו חשובה... אבל עד שזה מגיע אלי!!! שאני אזיז את עצמי?? **זה לא!!!**

בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו כאילו הוא יצא ממצרים!!! למה???

מסיבה פשוטה מאוד: היות ושמונים אחוז לא רצו לצאת ממצרים ורק עשרים אחוז כן רצו לצאת... זאת אומרת: שאם אתה היית עכשיו במצרים!!! לאיזה סוג היית שייך?? רוב הסיכויים שכל דפריש מרובא פריש... וסביר להניח שהיית שייך לשמונים אחוז שלא רצו לצאת!!! נכון??

אז בבקשה!!! בשביל זה יש לך כעת שיעורי בית... וכעת תעשה עבודה עם עצמך ותוודא ותדאג לך ש-לו יצויר שעכשיו!!! משה רבינו מגיע שוב ומציע לך לצאת ממצרים... תוודא שאתה בטוח לא תהיה מהשמונים אחוז שלא רוצים לצאת... אלא מהעשרים אחוז שכן רוצים...

בשביל זה בכל דור ודור חייב אדם לראות את עצמו!!! מה זה לראות את עצמו?? **לבדוק את עצמו...** לבדוק טוב טוב את עצמי- לו יצויר שהיום מגיע אלי דחף פנימי טהור ולוחש לי ומציע לי לצאת מהבזון... האם אני אענה להצעה או לא?? צריך לדעת שיש אתפשוטותא של משה רבינו בכל דור ודור... וכל אחד מאיתנו מקבל מידי פעם את הבת קול הזו שלוחשת לו... אתה מעוניין לצאת ממצרים?? אתה רוצה אחת ולתמיד לתפוס את עצמך לידיים ולהתחיל לעבוד את ה' כמו שצריך ולא לגרור את הרגלים? אתה רוצה לצאת מכל ההתמכרויות שלך שאתה מבוסס בהם?? **דא עקא שזה כרוך במאמץ!!!** וכאן חייב אדם לראות את עצמו... לבדוק את עצמו האם יש לי נכונות להיענות לכזו פניה ולהתחיל להזיז את עצמי או שאני הולך לדחות אותה כמו כל אותם שמונים אחוז במצרים?? **אני רוצה שתביני:** אותם שמונים אחוז שנשארו במצרים... הם לא היו יהודים לגמרי מנותקים... הם דווקא היו מאוד מעורבים בנייעס העדכני... הם היו מאוד מבסוטים מהאביב היהודי... גם להם היתה גאונות יחידה איך משה רבינו שוב ושוב חובט במצרים ומראה להם אחת ולתמיד מה זה העם היהודי ומה זה הרבש"ע... **אבל עד אלי!!!** שהם!!! שהם יתחנכו... שהם ילמדו לקח... שהם יסכימו לשחרר אותי ממצרים.. אבל שאני אעשה משהו בשביל זה?? **גארנישט!!! ואנחנו צריכים לבדוק טוב טוב את עצמנו אם אנחנו לא הסוג הזה...**

אנחנו דורשים מכולם להתחנך... אנחנו רוצים שהחילונים יבינו שאנחנו בני תיירה ושיתנו לנו לעשות מה שאנחנו רוצים... אני מצפה מכל מי שלא לגמרי מבין את החשיבות של המגור שלי שיסיק מסקנות ויבין שהצדק איתו... אני תובע מכולם להתחנך... **אבל שאני אנקוף אצבע??** שאני אתקדם עוד כמה צעדים בעבודת ה'?? שאני אתחיל להגיע טיפ טיפה יותר מוקדם לתפילה ואחפש מנין קצת יותר מכובד? שאני אדפוק על השולחן ואעשה סוף לכל מיני קווי נייעס והוואצפים שמבטלים אותי מתורה?? האם את זה אני מוכן לעשות?? **זה חשבון הנפש הנדרש מכל אחד מאיתנו: חייב אדם לראות את עצמו!!!** לבדוק את עצמו מה הוא מוכן לעשות בשביל לצאת מצרים... משה רבינו מטפל במצריים... מחנך אותם... מראה להם את הכיוון... אבל אתה?? אותך אף אחד לא יכריח!!! אצלך זה בחירה! ובחרת בחיים!!! תבחר לצאת ממצרים!!!

בסיעתא דשמיא לקראת ימי השוביים
יצאה מהדורה נוספת של הספר "וימאן"
ניתן לקנות את הספר בטל' כדלהלן:

0527683095

0548446691

מי הבעל הבית פה...??

פרעה היה עקשן פרד!!! עשר פעמים משה רבינו מגיע אליו ואומר לו: שלח עמי ועבדוני... ופרעה מכבד את לבו!! מתעקש! לא מסכים... **אתה יודע למה פרעה קיבל את העונש הזה???** **אתה יודע למה נגור עליו שיכבד הלב שלו?**

אני אספר לך למה... לפני הרבה הרבה שנים... כשעדיין לא התחיל השעבוד... השרים של פרעה פנו אליו: מה יהיה?? נהג עם בני ישראל רב ועצום ממנו... בא נעבד אותם בפרך וכו' וכו'... אבל פרעה היה אדם ישר והגון והוא **לא הפכים!!!** הוא טען שזה לא הגון לעשות ככה לעם ישראל... פרעה ניסה להתעקש... אבל אז השרים התחילו להפעיל עליו לחץ כבד הם אפילו הורידו אותו במשך תקופה ממלכותו עד שפרעה לא עמד בלחצים... ו... ונכנס... ואז התחיל השעבוד... ומאז פרעה מכחיש כל קשר... אני לא אשם בשעבוד מצרים... פשוט הכריחו אותי בכח... איימו עלי... לא היה לי מה לעשות... לא יכולתי למנוע את השעבוד הזה...

אה... פרעה צודק... לא נראה לך???

אין בעיה פרעה... אתה טוען שיש אנשים יותר חזקים ממך בממלכה... אתה טוען שלפעמים תופסים אותך בגרון ולא נותנים לך שליטה בלעדית... כא נבדוק אם זה נכון... ואז משה רבינו מגיע ומביא מכות למצרים... ועוד מכה... ופרעה מסרב בעקשנות להוציא את עם ישראל ממצרים!!! ואף אחד לא מכין את העקשנות שלו... וכולם נגוד... כל החרטומים... כל מצרים... כולם מפעילים עליו לחץ כבד... די... תשחרר את עם ישראל... והנה!!! פתאום פרעה מגלה מנהיגות!!! אני הבוס!!!! אני מחליט!! ואם אני החלטתי שאני לא משחרר את עם ישראל... יתהפך העולם...

אני לא משחרר אותם ויהי מזה...

אה... פרעה?? אתה רואה???? כשאתה רוצה... אתה יודע לעמוד יופי מול הלחצים הכי כבדים!!! אתה יודע לתפוס את העסק חזק לידים ולא לשחרר אחיזה!!! אז איפה היית כשהתחילו לשעבד אותם?? מה קרה שכי' מהר ננענת?? איפה השרים שאתה מראה עכשיו?? זה היה המדה כנגד מדה שפרעה נענש על השעבוד!!! הקב"ה הוכיח לו מינייה וביה שכשהבוס מחליט משהו זה חשוב לו הוא יודע לדפוק על השלחן...

זה חשבון נפש אישי לכל אחד מאיתנו כאשר הוא...!!!!

הרי לכל אחד מאיתנו יש כל מיני ניסיונות בעבודת ה'... אנחנו מושגלים לעמוד בהם... אבל לפעמים קורה שמופעל עלינו טיפה לחץ... ואז... אנחנו לא עומדים בלחץ... מה אפשר לעשות... מצטער מאוד... הופעל עלי לחץ כבד... אני לא עומדת בלחץ... **ואז!!! יום אחד משהו יבא ויגע לך בנקודת רגישתך...** ואז לפתע פתאום!!! אתה תעמד על שתי רגליך האחריות... תקמץ את האגרופים ותדפוק כו דפיקה על השולחן: היו לא תהיה!!! אני פה בעל הבית... ועל גופתי המתה אתם לא תעשו את זה!!! אוהו...?? איפה היית עד היום?? פנים חדשות באו לכאן... אם אתה יודע כי' יפה לדפוק על השולחן... אז איפה היית עד היום?? למה אתה לא קם וזורק את כל המכשירים הלא כשרים מהבית?? איפה אתה בלדפוק על השולחן ולומר: אני פה בעל הבית... ובבית שלי לא יהיה ערות דבר!!! נקודה!!!! אין תירוץ... הקב"ה יום אחד מעמיד כל אחד מול היכולות שלו ומוכיח לו עד כמה אתה יכול... כן יהודי קור: **אתה בעל הבית!** אתה אחראי על הרוחניות בבית שלך. אל תתחמק. לא תוכל להתחמק מאחריות!

האם פעם חלמת שמצאת איזה אוצר...??

ממתי שאני ילד אני חולם על **אוצר...** תבין אותי... שמעתי כמה סיפורי צדיקים על אנשים שפתאום מצאו אוצר מלא בזהב וביהלומים... אם זה מתחת הגשר או מתחת האסם... ומאז יש לי תמיד בלב איזה משיכה לכל מיני אוצרות מסתוריים שמתחבאים בסוף העולם... **והנה!!!** יום אחד אני קורא בספר ישעיה (מה) שהוא מתנבא על כורש "ואתן לך **אוצרות חושך** ומטמוני מסתרים..." מיד החושים שלי נדרכו... יש פה איזה אוצר של חושך... איפה... איפה זה?? **אני תיכף יוצא לחיפוש!!!** ואז מצאתי עוד פסוק בספר איוב (לח)... שהקב"ה שואל את איוב: **הבאת אל אוצרות שלג ואוצרות ברד** תראה?? הופה... כאן כתוב שיש עוד מקום מסתורי בעולם שיש בו אוצרות שלג וברד... מה? מה? זה?? חייבים למצוא את האוצרות האלו... ובכן יצאתי למסע חיפוש... מה זה האוצרות האלו?? איפה הם בעולם??

ובכן: מה זה אוצר?? מה פירוש המילולי של המילה אוצר???

אז ככה: אוצר זה מלשון **אצור!!!** שמור!!! כל שמירה שהיא הרמטית לגמרי נקראת בשם אוצר!!!! כל זמן שזה לא לגמרי לגמרי שמור... זה כבר לא **אוצר!!!** כי זה לא **אצור!!!**

אני אתן לך דוגמא: חושך!!! האם אפשר לקחת חושך ו**לאצור** אותו ולשמור אותו?? **לא!!! אי אפשר!!!** אמנם כל לילה יש לנו פה חושך ובשפע... במשך לילה שלם יש חושך והכל חושך... אבל החושך הזה כל הזמן הולך ובא... יש חושך בלילה ואז מגיע היום... ושוב מגיע לילה ויש חושך ואז שוב מגיע האור... חושך שכל הזמן הולך ובא אי אפשר לאצור אותו... ולקב"ה זה לא מספיק!!! הקב"ה רוצה אוצרות חושך!!! **נו... מה קורה שכל יכול רוצה מחסו ואוצר שיכול לאצור חושך??** מה עושה הקב"ה?? בשביל זה הקב"ה ברא במיוחד את הקוטב... וחלק מהקוטב נמצא בזוית מסוימת כזו שאף פעם השמש לא מגיעה לשם והנה!!! זה **אוצרות חושך!!!** רק זה יכול להיקרא בשם **אוצרות חושך!!!** החושך אצור שם!!!

שים לב: לא חסר בעולם חושך... מי כמונו יודעים שבליה הכל חושך... אבל כל זמן שהוא בא והולך כל הזמן... אצל הקב"ה זה לא מספיק... הקב"ה רוצה שיהיה גם **אוצרות חושך!!!**

על אותו משקל באוצרות שלג ואוצרות ברד... האם יש אפשרות לקחת שלג ולאצור אותו??

אי אפשר!!! בדוק ומנסה... היו כבר הרבה ירושלמים שכשיירד שלג הם ניסו לקחת את השלג ולשמור אותו... אבל זה החזיק יום או יומיים עד שהשמש הגיעה והכל נמס... (גם בחרמון שהשלג נעם וישאר ככה במשך כל החורף... אבל בחודש ניסן... ברגע שקצת יתחיל להתחמם הרי השלג ימס...) בקיצור: אין אוצר שיכול לשמור על שלג!!! השלג הולך ובא... בא והולך... **אז לקב"ה זה לא מספיק...** מיליוני קוב של שלג שמפוזר כיום בכל מיני מקומות קרים בעולם... את הקב"ה זה לא מספק... כי כל זמן שזה הולך ובא... זה לא קיים לתמיד... והציב ונכון וקיים לעד רוצה לברא אוצרות שלג וברד שהוא אצורים לעד... **מה עושה הקב"ה???** אומר המלבי"ם באיוב: בשביל זה הקב"ה ברא את הרי האלפים וכיוצא!!! הקב"ה ברא הרים מאוד גבוהים... כי בהרים האלו יש שלג עד!!!! והשלג שבהם אף פעם לא נימס... **וזה אוצרות שלג!!!**

(אגב: אתה קולט את הרעיון ששמנו פה???) כשאנחנו מסתכלים בתמונות על הנופים של הרי האלפים... מאיזה זווית אנחנו מסתכלים על זה? אנחנו רואים שיש פה הרים מאוד מאוד גבוהים... **ובגללו!!! בגלל שהם כ"כ גבוהים** אז **לכן!!!** השלג שיווד שם אף פעם לא נימס... **אבל האמת היא שזה הפוך לגמרי!!!** הקב"ה רוצה לברא אוצרות שלג!!! מה עשה הקב"ה?? ברא הרים מאוד גבוהים שהשלג יצטר בהם... וההרים האלו משמשים כאוצרות שלג!!!

אזונו סיפור בקוטב... זה לא שבגלל שהקוטב נמצא בכזו זווית... לכן יש שם תופעת לוואי שלא מגיע שם אור שמש... ההיפך הגמור!!! הקב"ה רצה לברא אוצרות חושך... ולכן הוא מיקם חלק מכדור הארץ בזוית שכזו... למינימים...)

ואם כבר הגענו לכאן: אתה רוצה שאני אגלה לך סוד כמוס שקשור לפרשת שבוע??

במכת ברד כתוב שמישה רבינו התפלל שיחדלו הקולות והברד... אומר המדרש: **תלאן ברפיון!!!** כלומר: הברד נשאר תלוי ברפיון בין שמים לארץ... ואימתי ירדו?? בימי יהושע על האמוריים... והשאר עתידין לירד בימי גוג ומגוג... כתוב כאן שהברד נשאר תקוע בשמים!!!! השאלה המסקנת היא: איך בדיוק הברד נשאר תקוע בין שמים לארץ?? (כמובן שזה לא באמת שאלה... כי מה פירוש איך?? אם הקב"ה רוצה שזה מה שיהיה אז אין מה לשאול איך... אבל-- בספר איוב (לח) יש משמעות **שבדיוק בשביל זה** הקב"ה ברא את ההרים הגבוהים... שהם התנוססו לגבהים והם פשוט **קיבלו** את הברד הזה בגובה האדיר!!! ושם הברד פשוט נתלה... שם הברד נעצר ונבלם... ומאז יש שם אוצרות שלג ואוצרות ברד שהברד של מצרים אצור שם... ומחכה שם בסבלנות... ממתיק לפקודה משמים... מחכה למלחמת גוג ומגוג... שאז הקב"ה יתן לו פקודה ואז הוא ישליך אבני ברד גדולות מן השמים... אם ככה: תנוח דעתך... אין צורך לטרוח וללכת לראות את השלג של הרי האלפים... זה בסדר... השלג הזה עוד יבוא עד אלינו... נחכה יחד איתו בסבלנות... עד מלחמת גוג ומגוג במהרה ממש...

עד כאן למדנו שיעור טבע... אולי גם קצת גאוגרפיה... יצאנו לחפש קצת אוצרות... יפה...

כעת תכליס: כלפי מה הדברים אמורים?? איזה מסר טמון כאן??

רואים כאן שהקב"ה נותן חשיבות מיוחדת **לאוצר!!!** הנה לך... לא חסר חושך בעולם... כל לילה יש חושך ובשפע... אבל עדיין!!! כל זמן שהחושך הזה בא והולך... אז הקב"ה צריך לברא מקום מיוחד בגלובוס ששם יש אוצרות חושך!!! חושך קבוע! חושך שלא הולך ובא...

ומילא: על אותו משקל: **אין לקב"ה בעולמו אלא אוצר של יראת שמים!!!** מה זה **אוצר** של יראת שמים?? מה פירוש אוצר?? העניין הוא פשוט: לכל אחד מאיתנו יש יראת שמים... לא חסר יראת שמים... יש הרבה יראת שמים בעולם... אבל עדיין!!! זה יראה שהולכת ובאה... יום אחד יש לי יותר יראת שמים ויום אחד פחות... אבל היראת שמים שבאמת יקרה אצל הקב"ה זה **אוצר של יראת שמים!!!** את היראת שמים הקבועה והתקועה בלב חזק חזק שהיא לא הולכת ובאה לפי המצב רוח... היא אצורה בלב חזק חזק!! זה אוצר של יראת שמים... וקח בחשבון: שעל פניו נראה לנו שיש לנו המון יראת שמים... אבל זה עדיין כמו החושך והשלג שהולך ובא... ואליבא דאמת היראת שמים האמיתית שאותה באמת צריך לטפח ולהעצים זה האוצר!!! זה היראת שמים הבסיסית שהיא אצורה בנו עד הסוף!!! וזה האוצר של הקב"ה... הקב"ה מחפש את היראת שמים הזו... הקב"ה רוצה שנרחיב ונעצים את האוצר הזה ולא את המסביב שהולך ובא... (חבל שאין כאן המקום לפתוח את הנושא ולהסביר מה זה אומר... בהזדמנות) וכאן אולי המקום לצטט את לשונו של בעל התנאי שהשבוע היה היראציטי שלו: **כדרך שמחפש אדם מטמון ואולר הטמון נתחמית הארץ שחופר אחריה ביגיעה עמומה כך לריך לחפור ביגיעה עמומה לגלות אולר של יראת שמים הלפון ומופתר בכינת הלך של כל אדם מישראל והיא היראה הטבעית המסותרת...**

ומלך צריך אנשים רציניים... והנה עכשיו הגיע לנו עוד איזה ליצן... וכולם עומדים וזזורים אותנו... והעסק לא זז... אז לך... לך מפה...

וזה מה שכתוב בספר תהילים: **לדוד בשנתו את טעמו** לפני אבימלך ויגרשהו וילך!!! שים לב: **בשנתו את טעמו!!!** לא כתוב שדוד המלך נהיה משוגע... אלא הוא פשוט **שינה את הטעם שלו!!!** דוד המלך היה אדם רציני!!! הוא לא היה קליל ולא היה מתבדח פתאום... הוא לא היה זזזזז... ואילו פתאום כאן... הוא שינה את טעמו!!! לצורך העניין הוא נהיה כן זמר כזה בן דורנו שמבדר את הציבור... ממילא... ויגרשהו!!!

או אז... אחרי הסיפור הזה... הבין דוד שצריך את ההוללות בעולם... והאמת היא שיש ראייה מאוד מפורשת למלך הזה של הזוה"ק... שמי שיועד נביא... לאחר כמה חודשים שוב פעם דוד המלך היה צריך לברוח משאלו... והוא שוב ברח לאותו איכש מלך גת... מה קרה פתאום!!! אם דוד המלך הוא סדין כזה אדום... שהוא הרג את גלית... אז מה קרה שהוא פתאום כן יכול להגיע אצל איכש מלך גת והוא יפרוש עליו חסות!! התשובה היא: זה שדוד הרג את גלית זה בעיה כל זמן שדוד זה דוד האמיתי!!! דוד עם כל הכבוד ראש!!! דוד שמופיע מול גלית ואומר לו בקנאות לדבר ה': אני בא אליך בשם ה' צבקות... כזה סוג של דוד הוא באמת סדין אדום בשביל איכש מלך גת!! אבל כשמדובר בדוד שכל כולו בבזרימות... אז הוא הרג את גלית... אז מה... ככה זה בפוליטיקה... את אחיך אמנם הרגתי... אבל אתה החבר הכי טוב שלי... מה יש? מה הבעיה!! הכל בקליל... זה בסדר גמור... כזה דוד יכול להגיע אל איכש... ולמרות שהוא הרג את אחיו... לא אכפת לו...

קעת דוד הבין שיש להוללות מקום בעבודת ה' ובמלחמת היצר!!! והההרהרה: הנה לך שני אחים: גלית!!! ואיכש מלך גת!!! שניהם עוכרי ישראל... מול שניהם יש לנו מלחמה... אבל!!! שים לב להבדל:

אצל גלית טכסיסי המלחמה היו להופיע מולו כמו דוד המלך עם כל הכבוד ראש ועם כל הקדושה והטהרה... ולירות לו בתוך המצח אבן... ולקחת ממנו את החרב ולערוף את ראשו ולחקוק עליה שם הוי"ה...

ואילו אצל איכש מלך גת??? כללי המשחק הם הפוכים לגמרי... אליו צריך לגשת עם הוללות... לזרום איתו... להיות קליל איתו... והכל בסייידר...

זאת אומרת: במלחמת היצר יש חזיתות שצריך להגיע אליהם דווקא בצורה של כובד ראש!!! ואילו יש דברים שצריך להגיע אליהם דווקא בגישה של הוללות... וקלילות... והעגלת פינות!!

כלפי מה הדברים אמורים??? אני אתן לך דוגמאות לשני הכיוונים...

מהי הדוגמא הקלאסית ביותר לאופי של ההוללות???

אדם שלא מפחד מהמוות!!! האמת היא שפעם לא האמנתי שיש כזה דבר... היה לי חבר שהיה מזלזל בגדול בישראל וצוחק עליו כאילו הוא חבר שלו... כל פעם מחדש הייתי מזועזע מההפקרות שלו...

בהתמודדות שלנו... אפילו כשדוד המלך רואה כל מיני משוגעים וכל מיני ילדים פגועים ל"ע" גם עם זה דוד מסתדר... כי הוא יודע שאנחנו נמצאים בעולם התיקון... ואם האדם הזה הוא משוגע... אז כנראה שזה התיקון וזו הצורה שבה הוא מגיע לתיקונו...

אבל!!! יש יצור אחד ויחיד שאיתו דוד המלך לא מסוגל להסתדר!!!

האופי הקליל... הסחבק... הזורם...

דוד רואה נגד עינוי יהודי ש... ש... שכנראה בא לכאן לעולם בשביל תפקיד מסוים... יש לו שליחות!! יש לו יעד!!! הוא צריך לתקן פה משהו!! הבעיה היא שהוא כזה קליל... הכל אצלו כזה בזזרימות... שמאוד קשה לו להביא את עצמו לידי רצינות... רוב הזמן הוא בצחוקים... רוב הזמן הוא מעביר בפטפטת על ססתם דברים...

דוד מאוד מאוד מרחם על היצור הזה!!! דוד מרחם עליו הרבה יותר מאדם בעל מום!!! כי כל אדם חסר אחר בעולם עושה את השליחות שלו... אדרבה... המגבלה שלו זה חלק בלתי נפרד מהתיקון שלו בעולם... **אבל אדם שיש לו טבע של הוללות???** זה אדם שיש לו תכונה שכל המהות שלה הוא להסיח את דעתו והיא לא מאפשרת לו להתמקד בתכלית שלו... כל דבר הוא לוקח בקליל... כל משימה שנדרשת ממנו בעבודת ה' הוא מחליק אותה בזרימות והוא פשוט "לא מגיע לעצמו..." הוא לא מתחיל לעשות משהו עם עצמו... מבחינתו של דוד המלך זה האסון הגדול ביותר!!! **בקיצור: במילים אחרות:** מה שכולנו כ"כ מאחלים לעצמנו שנהיה קלילים וזורמים... ואנחנו אפילו הולכים לטיפולים רגשיים בשביל להגיע להישג הזה... אזי מבחינתו של דוד המלך זה ההישג הכי מטופש שאפשר להגיע אליו... אצל דוד המלך סחבק זה אסון!!!

מה עונה הקב"ה לדוד המלך??? חייך... יום אחד אתה **תצטרך את הסחבקות הזו...** ואכן יום אחד דוד המלך מגיע לאיכש מלך גת... דוד מגיע עם כל הכבוד ראש... עם כל היראת שמים הטהורה והפנימיות שלו... ומיד מזעים אותו!! הנה... אותו דוד המלך שהרג את גלית... דוד המלך נמצא בצרה גדולה... ואז!!! קרה לדוד נס גלוי!!!

ויתהולל לפנייהם!!! אומר הזוה"ק: פתאום נחה על דוד רוח של קלילות וסחבקות... והוא התחיל שם לעשות צחוקים... איזה בדיחות הלכו שם... כולם נקסקרעו מצחוק... לא כתוב שדוד הוכיח להם שזה לא אני שהרגתי את גלית!!! **לא!! האמת לא השתנתה!!!** הם המשיכו לחשוב שהוא הרג את גלית... אבל הוא היה כזה זזזזז... וכזה קליל... הוא עשה להם כאלה ביצועים... והוא חיקה להם את גלית איזה מפלצת הוא היה... בקיצור: הוא עשה להם הצגה שלימה... שם ההצגה "דוד וגלית" ו... וזהו!!! איכש ראה שיש לו עסק עם איזה גראמען ליצן שעושה צחוק מכל דבר... וכל העסק נהיה לא רציני שמה... אז הוא שילח אותו לנפשו... חסר משוגעים אנוכי... לאיכש מלך גת היו כנראה עוד בן ובת שהיו סחבקים... זורמים... הכל אצלם היה בצחוקים... ואיכש היה מאוד מתוסכל מהם... כי הוא היה מלך...

האופי הזורם... הקליל... מה טיבו???

המדרש המפורסם שדוד המלך טען לפני ה' יתברך: בשביל מה הקב"ה ברא את המושג שטות ושגעון בעולם?? בשביל מה זה טוב?? ענה לו הקב"ה: חייך שעוד תצטרך לשטות... ואז כשדוד המלך ברח משאלו... הוא הגיע אצל איכש מלך גת... והעבדים שלו אמרו לו: הנה דוד שהרג את אחיך גלית... ועכשיו הוא בא להרוג גם אותך... ודוד היה שרוי אז בצרה גדולה... מה עושים?? או אז דוד עשה את עצמו משוגע... והוא התחיל לעשות שם סקנדל... עד שכולם "הבינו" שלא יכול להיות שזה דוד... והם גרשו אותו משם וכך הוא ניצל...

עד כאן זה מוכר!!! אבל לזוהר הקדוש יש **גירסא קצת שונה** בסיפור הזה!!! לפי הזוהר הטענה של דוד לקב"ה לא היתה למה הקב"ה ברא שטות ושגעון??... זו לא שאלה... עם משוגעים דוד המלך הסתדר... דוד המלך הבין שיש חשבונות שמים... ויש אנשים שהקב"ה בורא אותם עם שגעון שזה התיקון שלהם... ולמה בדיוק?? זו לא שאלה... זה כמו כל מום מולד שלקב"ה יש חשבונות למה הוא בורא אנשים לא מתוקנים...

לא זה מה שהפריע לדוד המלך!!! מה כן הפריע לדוד המלך???

הו ל ל ו ת !!!!!! דוד טען לקב"ה: למה בראת את האופי הזה ששמו הוללות?? **קורא יקר: אתה יודע מה זה הוללות??** הוללות זה האופי ה'אידיאלי' ביותר בדורנו!!! הטיפוס הזזזזז... הסחבק... הקליל... שלוקח את החיים בפאנאן... לא כבד... לא עושה עסק... **מכי את הסלנגים האלו???** היום כל מי שמתקשר לברר בשידוכים... אם אתה רוצה שהוא יתלהב תגיד לו את זה... תגיד לו שהבחור הוא מממזה זזזזז... הכל אצלו חלק... הכל "בצחוקים..."

כן... כיום האופי של הוללות הוא האופי הכי רצוי שכולם אוהבים אותו... ומשתדלים להיות כאלה... (לא תמיד בהצלחה...)

אז זהו!!! שלפי הזוהר הקדוש זה האופי הכי בלתי נסבל מבחינתו של דוד המלך!!! זה האופי היחיד שדוד המלך פשוט לא מצליח לעמוד על טיבו והוא שואל את הקב"ה: רבש"ע: בשביל מה בראת את האופי המטופש והזורם והסחבק הזה?? **בשביל מה זה טוב?**

מה?? מה יש לדוד כ"כ נגד האופי הזה??? **העניין הוא פשוט:**

דוד המלך הוא פשוט ריאלי!!! זה הכל!!! דוד יודע את האמת האמיתית כמות שהיא: שאנחנו פה בעולם הזה בעולם התיקון!!! אנחנו כאן בשביל לעשות משהו... בשביל לתקן... וכדי להכשיר את עצמנו לעוה"ב... ממילא: כשדוד המלך רואה כל מיני צרות ובעיות ואנשים בעלי מום... אין לדוד בעיה עם זה!!! כי דוד יודע שזה חלק בלתי נפרד מהתיקון!!! לכל אחד יש את הפעקאלע שלו... את החבילה שאותה הוא צריך לתקן ובשביל זה יש הרבה דברים לא מתוקנים כאן בעולם... ואנחנו מתקנים אותם

אתה חושב שאני מכוער... אתה לא צריך להגיד לי את זה... אני לא צריך לסבול שיש לך טבע מתהולל... ואל תשכח שאני לא כזה... ואם אתה אמרת לי את זה... לי יארוך הרבה זמן עד שאני אשכח את זה... לך לא... קח זאת בחשבון...

אז החיים שלך יותר קלים!!! יותר זורמים!!! יותר חלקים!!! אבל זה לא בחינם... אתה צריך בשביל זה לעבוד עבודה פנימית מאוד גדולה...

לעומת זאת: ידידי ואנ"ש האנשים הכבדים שלוקחים את החיים קשה... לנו לא קשה לחזור

בתשובה... אנחנו רועדים מעצם החיים... כל כתבה בעיתון וכל קרוב משפחה חולה מצליח להכניס אותנו לסייטים ולקסטרופיות... אנחנו לא צריכים לקרא ראשית חכמה בשביל יראת העונש... ואנחנו גם לא צריכים שיזכירו לנו יום המיתה... הלב החרדתי שלנו מזכיר לנו את זה כל הזמן... אנחנו רק צריכים לקחת את הפחדים האלו למקום הנכון!!! אם אתה מפחד מהמחלה הנוראה... אז אל תקח את זה לזהירות מקרינה או מעשן... עזוב... עזוב אותך!!! (אתה יודע הרי שבסופו של דבר הכל בידי שמים... בפרט בנושא הזה שאף אחד לא יכול להרגיע אותך לגמרי...) תקח את הפחד הזה למקומות הנכונים... נבין שנינו שלדבר על גדולי ישראל זה מסרטן!!! גלישה לאינטרנט בצורה לא מבוקרת זה קרינה מסוכנת!!! לא!!! אל תרגיע פחד בכל מחיר!!! חבל... אם הקב"ה שלח פחד... זה כלי... זה כח... ואלוקים עשה שיראו מלפניו... צריך רק לקחת את הפחד הזה למקומות הנכונים... להסיק מזה את המסקנות הנכונות... מפחדים מאסונות של מוות בעריסה?? בבקשה... קח את זה לחיזוק בעסק התורה בלילות ובקביעות עיתים לתורה... אל תשאיר פחדים באויר!!! הפחדים האלו הם מתנה בשבילך... הם כלי עוצמתי שמטרתו להפעיל אותך למחוזות נכונים... דוד המלך אומר: יום אירא אני אליך אבטח!!! יום אחד של יראה מחזיר אותי אליך!!! לעומת זאת: יש גבול כמה אפשר לקחת את החיים קשה...

צריך ללמוד קצת מהחברים שלנו ההוללים... ללמוד מהם להפסיק להיות היסטרים... להפסיק לפחד מכל דבר... לדעת שהעסק בשליטה... שהכל מושג מאתו יתברך... לא!!! לא לקחת את הטעויות של המתהולל... אבל כן לקחת ממנו את החלק החיובי של שלוות הנפש... ושל המשפטים השכלתניים והנכונים שלו... ש... שמה יעזור לי שאני אדאג... מה יועיל לי שאני אהיה בלחץ... אוי... כמה שהוא צודק... נראה אותו מקבל יום אחד את האופי שלי ולא דואג... אבל זה לא סתירה שהוא צודק... ואפשר!!! אפשר לשלוט... אפשר להירגע... אפשר.

אין להם את המינימום תשתית של פחד אלוקים בטבע שלהם... "כי קנאתי בהוללים שלום רשעים אראה..." (עיין שם כל המזמור) והנה: יום אחד דוד המלך חוזר בו!!! יום אחד דוד המלך כבר מבין... שיש גם יתרונות לאופי ה"הולל" הזה!!! יש מקומות שדווקא האופי הזה מגלה תושיה!!! איפה??? איפה הממלכה של האופי הזה???

כן... הבן אדם עם האופי הכבד והמפחד מהחיים... הוא שברירי מידי... הוא לא יכול להחזיק מעמד יותר מידי... הוא יותר מידי נתקע בחיים... סו"ס בחיים יש כל מיני התמודדויות... וכל מיני גלים... ואם כל גל נהפך להיות צונאמי אז אי אפשר ככה להמשיך... בקיצור: יום אחד בעל האופי המפחד מגיע לחבר שלו עם האופי החזק וה"הולל..." ומבקש ממנו: אנא... תלמד אותי איך לקחת את החיים קצת יותר בקלות!!! איך לפתח טיפ טיפה עור של פיל... תלמד אותי איך לא לקחת כל דבר ללב... לדעת להמשיך הלאה ולא להיתקע כל הזמן...

לאופי הזורם והקליל יש יתרון שכח הישרדות שלו הוא מאוד חזק!!! הוא אף פעם לא מתרסק לגמרי... הוא אף פעם לא נשבר לחתיכות... הוא תמיד נשאר בקור רוח והראש שלו צף מעל המים!! הוא יודע איך להמשיך הלאה... הוא יודע איך לצאת מתסבוכות... הוא מסוגל לעמוד מול אח של גלית ואיכשהו לסיים איתו את הסיפור הזה... ולהמשיך איתו הלאה... לא להיתקע עם זה... צריך מישהו אחד שילחם מול גלית!!! אבל צריך מישהו אחר שידע איך להמשיך את החיים הלאה... איך להסתדר ביום שאחרי גלית... פה דוד המלך צריך את הטיפוס המתהולל... שיזרים את הסיפור ונמשיך הלאה.

צריך מצד אחד את האופי הכבד שידע להישמר מחטא!!! אבל צריך מאידך את האופי המתהולל לדעת איך לשרוד הלאה... את היום שאחרי החטא... איך "השיבה לי ששון ישעך ורוח נדיבה תסמכני..."

אז תכל'ס: מה יותר טוב?? האופי הכבד או האופי הזורם???

התשובה היא: לכל אחד יש מעלות ויש חסרונות!!!

כל אחד צריך להעצים את המעלות שבו ולמצות אותם!!! ומאידך לדעת את החסרונות שלו ולהשלים אותם מהצד שכנגד!!!

אתה טיפוס זורם?? תגיד תודה לה'!!! שתדע לך: שיש לך חיים קלים לאין ערוך... אין לך מושג כמה סבל נחסך ממך בחיים... אבל!! מאידך: קח בחשבון שכתוצאה מזה יש לך פחות רסן... וממילא אתה צריך הרבה משטר עצמי... והרבה עבודה פנימית שהיראת שמים שלך תגיע ממקום שכלי ואמיתי!!! זו עבודה לא פשוטה... אתה לא מהסוג הזה ש"נתנה תוקף" יפחיד אותך... אתה צריך שהפיוט "מעשה אלוקים" יפחיד אותך... וזו בהחלט עבודה כפולה!!! קח בחשבון שאם יום אחד אתה קם עם מצב רוח קרבי... אתה עלול להיות מפגע תבאורתי!!! אתה בבת אחת מתחיל לירות לכל הכיוונים ולהגיד לכל אחד בדיוק מה אתה חושב עליו... ואסור שזה יקרה לך!! גם אם

וחשבתי לעצמי כמה וכמה פעמים: מה?? מה ההבדל ביני לבינו??? אני לא מעיז ככה לדבר... אין לי אומץ... אני פשוט מפחד על העור שלי... אני יודע שזה פשוט מסוכן. אז מה איתו?? מה. הוא לא מפחד?? אז הסקתי שכנראה הוא לא ראה צרות כמו שאני ראיתי!!! הוא לא ראה אמה ששוכבת על ערש דווי!!! הוא כנראה אף פעם ביקר בבית חולים בפנימית ג'... בקיצור: הוא לא יודע מה זה צרות!!!! והיות ואני כן חוייתי כמה חוויות מפחידות... אז אני יותר מפחד... ולכן באופן טבעי יש לי פחות בטחון עצמי להיות מופקר ולעשות מה שבא לי... אבל מה התברר???

שלא!!! זה לא שאני ראיתי צרות שהוא לא ראה!!! כי גם אבא שלו נפטר מהמחלה... וגם הוא עבר בחיים לא פחות אם לא יותר ממני... רק מה?? אני טיפוס כבד... לוקח את החיים קשה... מפחד מכל מיני דברים... ואילו הוא סחבק... זורם... קליל... לא... לא מפחד!!!

אז ניגשתי אליו פעם ושאלתי אותו בכנות: אתה לא מפחד מהמוות??

הוא ענה לא!!! אמרתי לו... היית פעם במעמד של קבורה?? כן!! זה לא זיעזע אותך...?? לא!!! רגע... ואתה לוקח בחשבון שיום אחד גם אתה תהיה שם?? כן. וזה לא מטריד אותך?? לא!!! הייתי בטוח שהוא סתם "מסתלבט" עלי... עד שיום אחד קלטתי שבאמת יש!!! יש אנשים שזה הטבע שלהם!!! יש להם הוללות מעצם טבעם!!! זה לא באשמתם... זה נטו התכונה שלהם... ויש הרבה אנשים כאלו בעולם... אבל יש גם המון אנשים לא כאלה... כל אחד מקוראי גיליון זה הוא או כזה או כזה...

אז לי יש נקודת יתרון יותר גדולה ממנו!!! אני שייך ל"מפלגה" של דוד המלך... אני ועוד מאות אלפי יהודים כמוני מאוד מאוד מפחדים מצרות ויסורים... מאוד מפחדים מהמוות... וכתוצאה מזה!!! היתרון שלנו שהרבה יותר קל לנו להיות יראי שמים!!! הנה לך... גם לי וגם לחבר שלי יש כל מיני בדיחות שעומדות לנו על הלשון... תסמוך עלי שגם אני יודע "לרדת" על חולשות של אנשים... אבל אני לא מעיז!!! כי האופי המפחד והמבוהל שלי כל הזמן מזכיר לי שאין לי שום ביטוח... ו... ומי שצוחק על חולשות של אנשים... אז עיין סוף מסכת פאה מה העונש שלי... הפחד הזה מצליח להתרועע אותי!!! זה ריווח נקי שלי!!! אגב: שלא יהיו טעויות... אין בזה שום גדל'ת... זה נטו פחד מהחיים!!! גדל'ת זה לא... אבל רוח נקי כן!!! לעומת זאת חבר שלי הזה... אצלו כל פעם מחדש זה ניסיון קשה... האופי ההולל והקליל שלו... מסוגל להתעלל בסדיסיות ברגשות של יתומים ואלמנות והוא מסוגל לדבר על גדולי ישראל בלי שום רסן... ואין פחד אלוקים לנגד עיניו... אין מה שירתיע אותנו... אין לו את הרתיעה הטבעית של אדם קצת כנוע שיודע ש... שההולל... "כל כלב בא היום שלו..." (אני כמונו מדבר באופן שהוא לא עבד על עצמו... בעצם שנינו לא עבדנו על עצמו... רק שוב: אצלי זה מגיע מעצם הטבע הפשוט שלי ואצלו לא...)

זה בדיוק מה שדוד המלך לא מצליח להבין: רבש"ע: בראת יהודים שצריכים להיות יראי שמים... ואם הם נולדו עם טבע של הוללות... אז

ובאו האובדים בארץ אשור... והשתחו לה' בהר הקודש בירושלים...

היה זה לפני שלוש שנים... יום אחד אבא הביא איתו הבייתה יהודי מתוק בשם סאשה... זה לא חידוש... תמיד מגיעים לנו אורחים בחג... ס"ס אנחנו גרים בירושלים וכולם עולים לירושלים... **אבל עדיין!!!** סאשה היה אורח מיוחד! תבין: סאשה מגיע ממקום מאוד מאוד רחוק! סאשה גר בסוף סוף סוריה... אי שם ליד אפגניסטן... הוא לא כמו כל שאר עולי הרגלים שמגיעים ממרחק של ד' ימים או מקסימום 15 יום באזור נהר פת... לא!!! סאשה מגיע ממש ממש מסוף העולם!!! ממרחק של כמה חודשי מסע קשים ומפרכים... ממילא אתה מבין לבד שסאשה לא יכול להגיע מידי הרבה לביהמ"ק... בודאי שלא כל רגל... וגם לא כל שנה... הוא מגיע רק אחת לכמה שנים לירושלים... והנה!!! לפני שלוש שנים הוא באמת הגיע לאחר מסע מאוד מפרך שהשתרע על פני כמה חודשים... ממילא אבא גם קיבל אותו בהתאם... התיידדו איתו במשך החג... ואחרי פסח גם ליוונו אותו עד היציאה מירושלים!!! כן... זה לא פשוט... הוא לא כמו כל שאר היהודים הרגילים שאמנם עוזבים את ירושלים וקשה להם... אבל הם יודעים שתמיד אפשר לתפוס את הרגלים ולבקר שוב... אבל אצל סאשה זה לא ככה... הוא גר רחוק מידי... זה לא דבר שהולך ברגל... ואם סאשה כעת עוזב את ירושלים זה אומר שפעם הבאה שהוא שוב יהיה כאן זה רק מי יודע מתי... רק בעוד כמה שנים... לכן אבא יצא מגדרו... וקרא לכולנו להצטרף וללוות את האורח החשוב לכה"פ קילומטר שנים מחוץ לחומת ירושלים... (כן... יהודי שיש לפניו מסע של שלושה חודשים מותר לנו קצת לכבד אותו וללכת איתו כברת דרך של שעתים שלוש)... **ואל תשאל... רק ללכת איתו את הכרת דרך הזו של היציאה מירושלים... זה היה פשוט מחזה קורע לבבות...** כי מצד אחד הלכנו עם הגב לירושלים... אבל כל כמה פסיעות הוא נעצר!!! והסתובב אחורה ושוב הסתכל על ירושלים המתרחקת עם דמעות בעיניים... ושוב המשיך כמה פסיעות... ושוב הסתובב והסתכל בעיניים דומעות... הוא פשוט התקשה להיפרד... זה היה נראה כמו תינוק קטן שמתרחק מאבא והוא צועק אבא אבא... אל תעזוב אותי... **וככה... ככה נפרדנו ממנו!!! בסיטואציה הזו!!!** ומאז שנפרדנו ממנו הדמות שלו לא עוזבת אותי... אני כל הזמן נזכר בו... אני כל הזמן רואה אותו לנגד עיני... איך שהוא מתרחק עם עיניים דומעות... וכואב לי איתו שהוא כ"כ רחוק... כבר שנתיים וחצי שאני מחכה מתי הוא יחזור שוב הבייתה... כל פעם שמגיע הרגל אני מסתובב בירושלים ומקווה... נו... אולי אני שוב את סאשה...

הנה!!! השבעו!!! בוקר חורפי ושגרתי בירושלים... ערב ראש חודש שבט... אני הולך עם הילקוט לחידר... ואת מי אני רואה??? **את סאשה!!!** רצתי אליו וחבקתי אותו... סאשה... מה נשמע?? ברוכים הבאים... התגעגענו אלינו... כמה חיכינו לך... רצתי הבייתה וקראתי לאבא... כל המשפחה יצאה לקראתו... אבא קרא לו מהר מהר מהר הבייתה... ומיד הראה לו את החדר שלו... סאשה התנצל במבוכה... אבל אני עדיין טמא בטומאת ארץ העמים!!! עדיין לא עברו שבעה ימים מאז שדרכתי על אדמת ארץ ישראל (הרי סוריה טמאה בטומאת ארץ העמים) אבל לאבא לא היה אכפת... אז מה... תכנס לבנתיים בחדר הזה... ומקסימום אנחנו נטביל את המיטות ואת הכסאות... אל תדאג... בארוחת צהרים ישבנו יחד עם סאשה... אמנם לבנתיים התיישבנו קצת במרחק ממנו... הוא ישב בשולחן נפרד... כי ביומיים הקרובים הוא עדיין טמא... (זה בסדר... זה בסה"כ מום עובר... הוא רק צריך לעבור עוד הזאה ביום השביעי פלוס טבילה... וזהו... הוא כבר מתקבל במסודת... וגם עד אז הוא מאי"ש... טיפה סבלנות)... ואז כשכולם היו ינוחים אבא שאל אותו: סאשה... מה קרה בדיוק עכשיו??? למה דווקא עכשיו הגעת לירושלים?? זה אמצע החורף... תחילת חודש שבט... מה יום מיומיים??? **סאשה חיך... קם ממקומו והלך לחדר...** ואז הוא הוציא מהמזוודה שלו **שק כבד כבד של מטבעות כסף!!!!**

אתם רואים את זה?? **כככל זה מעשר שני!!!!** וסאשה הסביר: אתם זוכרים שלפני שלוש שנים ליויתם אותי מירושלים ואז אתם חזרתם לירושלים ואני המסכתי לרכי... עוד באותו יום!!! עצרתי באיזה כפר בדרך... וקניתי מעם הארץ פירות... ומה עשיתי?? הפרשתי תרומה... ומעשר שני... פדיתי את המעשר על מטבע... **המטבע הזו מחכה מאז ועד היום!!!!** שנתיים וחצי שהמטבע הזו **מחכה!!!** אצלכם אין כזה דבר... אם מצטבר מטבעות של מעשר שני... מקסימום שלושה ארבעה חודשים... עולים לירושלים ופודים ואוכלים את זה בקדושת מעשר שני... **אבל לי אין את הפריבילגיה הזו!!!** אני שנתיים וחצי מפריש מעות מעשר שני ומצטברים עוד מעות ועוד מעות... ואני כל הזמן מסתכל על הקופה ההולכת ותופחת ואני אומר לעצמי... נו... יום אחד צריך לתפוס את הרגלים ולעלות לירושלים... אבל זה נדחה ונדחה... עד שבחודשים האחרונים כבר ממש נצמדתי לקיר!!! למה? כי בעוד שלושה חודשים מגיע חג הפסח של סוף שנה שלישית של שנת המעשר!!! ואז יש דין של **ביעור מעשר!!!** כל יהודי צריך להכריז ולומר: **בערתי הקודש מן הבית!!!** ואילו לי יש כמויות של מעות מעשר שני שעדיין מחכות להתבער... מחכות להיאכל בירושלים... לכן הבנתי שזהו!!! א"א כבר יותר לדחות... קצת לאחר חג הסוכות... קמתי יצאתי לדרך... והנה הגעתי עכשיו... וכעת יש לי בסה"כ שלושה חודשים בשביל לבער ולאכול את כל הלקוח בכסף מעשר שני... **כמוכן בעזרתכם... קרץ סאשה בחיוך...**

אתה מבין לבד שסאשה הוא לא בן יחיד... חוץ ממנו יש עוד כמה אלפי יהודים האובדים בארץ אשור ונדחים בארץ מצרים שגרים בסוף העולם... יהודים שלא יכולים להגיע כל רגל... ואפילו לא כל שנה לירושלים... הם מגיעים רק אחת לכמה שנים... וממילא!!! באופן טבעי... התאריך שבו הם בוחרים להגיע כל רגל... זה בדיוק התאריך הזה... חודש טבת שבט אדר של סוף שנה שלישית של מעשר!!! מאותה סיבה של סאשה... סוף סוף הם גרים בארצות שחייבות בתרומות ומעשרות מדרבנן... וממילא מצטברים אצלם מעות מעשר שני... ואז כשמתקרב חג הפסח של סוף שנה שלישית... זהו!!! זה התאריך האחרון! עד אז הם חייבים לקבל החלטה!!! או שהם עולים לירושלים ואוכלים את המעות האלו בקדושה... או... או... או שהם יאלצו לעשות מה שאנחנו עושים כעת בגלות... שאנחנו לוקחים את כל מעות מעשר שני ומשליכים בים... זהו!!! צריך לקבל החלטה... ממילא... כל מי שיכול לבא לירושלים רק אחת לכמה שנים... הרי כעת!!! בימים אלו זו העונה!!!

מראש חודש שבט ואילך מתחילה ההיערכות בירושלים לקראת קליטת **האורחים המיוחדים והנדירים** שעתידיים לפקוד אותנו בתקופה הקרובה... כן... יש להם הרבה מעות מעשר שני... זה כמות כזו שאורך זמן להשתמש בה... כולנו מחכים להם בירושלים... גם הסנהדרין נערכים לקבל את פניהם... סוף סוף מדובר ביהודים שמגיעים מסוף העולם... הם מדברים בשפות שונות ומגוונות... ואנחנו הירושלים לא מכירים את השפה שלהם... בשביל זה צריך את הסנהדרין שמכירים בשבעים לשון שהם מקבלים אותם בסבר פנים יפות ומציגים אותם לפנינו... כן... על זה נאמר: גדולה הכנסת אורחים יותר מהשכמת בית המדרש...

יש נציגות מסנהדרין שנעדרים ממושב בית דין בימים אלו כדי לקבל עוד עולה חדש שהגיע מהודו... ורק הם יודעים לתקשר איתו בשפה ההודית... הוא נכנס אצל פתחיה בלשכת בלשים... והוא היחיד שמבין מה הוא רוצה ואיזה קרבן הוא התחייב... ברוכים הבאים... ובאו האובדים... והשתחו לה' בהר הקודש בירושלים...

לחידודי:

א. לגבי מכת דם כתיב: "לך אל פרעה בבוקר הנה יוצא המיטה", וביאר באבן עזרא שם: "מנהג מלך מצרים עד היום לצאת בתמוז ואב כי אז יגדל היאור לראות כמה מעלות עלה", משמע דסבר דמכת דם אירע בחודש תמוז או אב, וקשה: דלפי החשבון שחשב ברבה (ט. י"ב): "כי כ"ד ימים היה מתרה עד שלא בא המכה ו' ימים שמשעה המכה", נמצא א"כ שכל מכה שימשה חודש ימים, וא"כ עשר המכות שימשו עשרה חודשים, נמצא א"כ: שמכת דם הראשונה הייתה עשרה חודשים קודם היציאה והוא בחודש סיון ולא בתמוז ואב?

ב. "ויהי הדם... ועשו כן חרטומו מצרים בלמיהם" וברשי"י: בלמיהם - מעשה כשפים" ולכן יהוק לב פרעה שמצרים הייתה מלאה בכשפים, וקשה טובא: דהא בסנהדרין (סו): "ועירי איקלע לאלכסנדריא... זבן חמורו כי מלא לאשקויה מיא פשר וקם גמלא דוסקניתא אמרו ליה אי לאו זעירי את לא הוה מהדרין לך מי איכא דובין מדי הכא ולא בדיק ליה אמורא" (ועירי קנה גמול, בא להשקותו מים, נהפך לקרש, שנמל זה נעשה ע"י כישוף ומים היים מבטלים הכישוף כפירוש רש"י שם), וא"כ צריך להבין: איך מצרים יכלו לעשות כשפים ביאור, והא היאור היו מים חיים, דהיה מן הנילוס ובמים הא אמרין דאין הכשפים שולטים??

ג. "בתנורך ובמשארותיך" בפסחים (נג): "מה ראו חנניה מישאל ועזריה שמסרו עצמן על קדה"ש לכבשן האש נשאו ק"ו מצפדעים ומה צפדעים שאין מצווין על קדושת השם כתיב ובאו ועלו בביתך ובתנורך ובמשארותיך אנו שמצווין על קדושת השם עאכ"ו", וקשה: דהנה במדרש פרק שירה איתא: "...גודמנה לו צפדע ארת, ואמרה לו, דוד אל תנח דעתך עליך... שאני עוסקת במצוה גדולה, וזו היא המצוה שאני עוסקת בה, יש בשפת הים מין אחד שאין פרנסתו כי אם מן המים, ובשעה שהוא רעב נוטלי ואוכלני", משמע שהצפדע מוסרת עצמה למיתה ולא דווקא בשביל קידוש ה', וא"כ מאי ק"ו איכא, הא איכא למיפרך, מה להניא מישאל ועזריה שעומדים לחיים, תאמר בצפדע שעומדת מתחילתה למיתה, אם לא בתנורים, או באותו מין האוכלה??

אולי התשובה היא:

שבכל אחת מהמכות... ההתקרבות למחנה ישראל הייתה כרוכה בהחמרת המכה!!! כמו שכתוב במכת שחין "ולא יכלו החרטומים לעמוד לפני משה מפני השחין... ממילא: בכל מכה... כל צעד נוסף של התקרבות לזירה של משה היה כרוך בהתעצמות של המכה... ממילא: אף אחד מהמצריים לא היה מסוגל ללכת לבדוק... לעומת זאת: במכת דבר... שהיא הייתה המכה היחידה שהתחילה ונגמרה באותה שניה... כאן היה שייך לשלוח משהו... אולי...

